

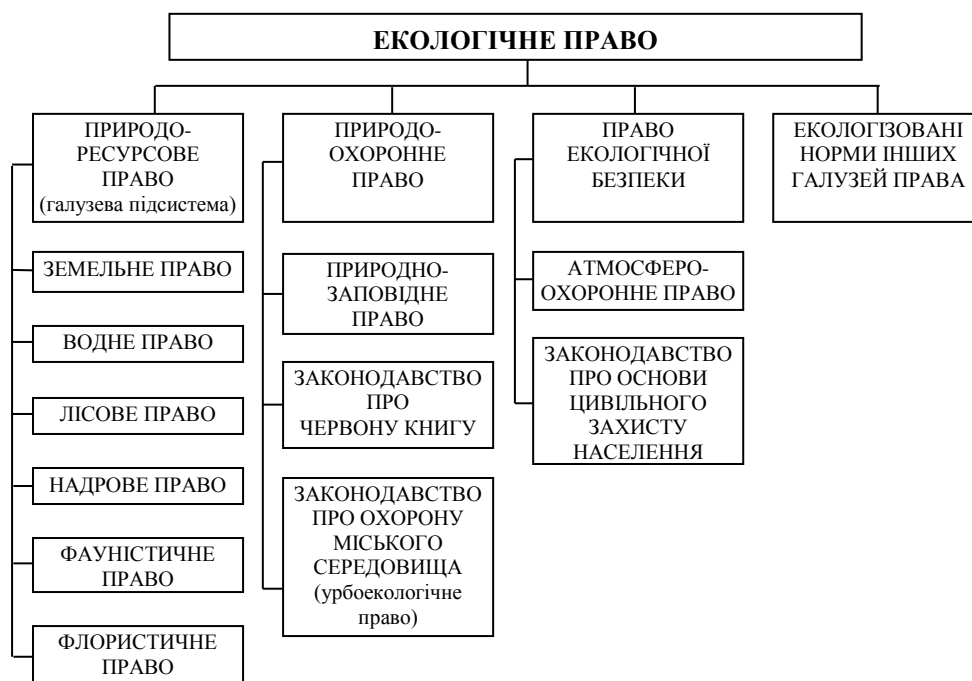
Нині екологічне право в Україні остаточно конституювалося як самостійна галузь права. Воно відображає узагальнений інтерес, узаконену суспільну потребу в збереженні, раціональному використанні та відтворенні природних ресурсів, охороні ландшафтів, екосистем і навколишнього природного середовища в цілому як умови подальшого існування людської цивілізації¹.

З нормативного погляду екологічне право – це система правових норм, що регулюють суспільні відносини на основі спільного предмета правового регулювання, яким є відносини в галузі охорони, використання, відтворення всіх природних ресурсів, екологічної безпеки, охорони навколишнього природного середовища в цілому, цінних природних об'єктів і комплексів, екосистем та ландшафтів, клімату, життя і здоров'я людей від негативного впливу забрудненого довкілля².

Джерелами, тобто нормативно-правовими документами, в яких існує, “живе” екологічне право, є Конституція України, закони України, укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, нормативні документи Мінприроди України (які прийняті самостійно, так і спільно з іншими міністерствами і відомствами), рішення органів місцевого самоврядування тощо.

Особливістю екологічного права як комплексної галузі є те, що воно включає земельне, водне, лісове, гірниче, фауністичне, флористичне, атмосфероохоронне, заповідне законодавство, які або вже сформувалися в окремі галузі права (земельне, водне, лісове, гірниче) і разом становлять природоресурсове право, або ж існують як галузі законодавства, процес формування яких у галузі права триває, а також право екологічної безпеки (див. рис.13).

Рис.13. СИСТЕМА КОМПЛЕКСНОЇ СУБГАЛУЗІ ПРАВА “ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО”

¹Див.: Костицький В.В. Лісове право України. – К., 1999. – С.10.

²Див.: Там само – С.10.

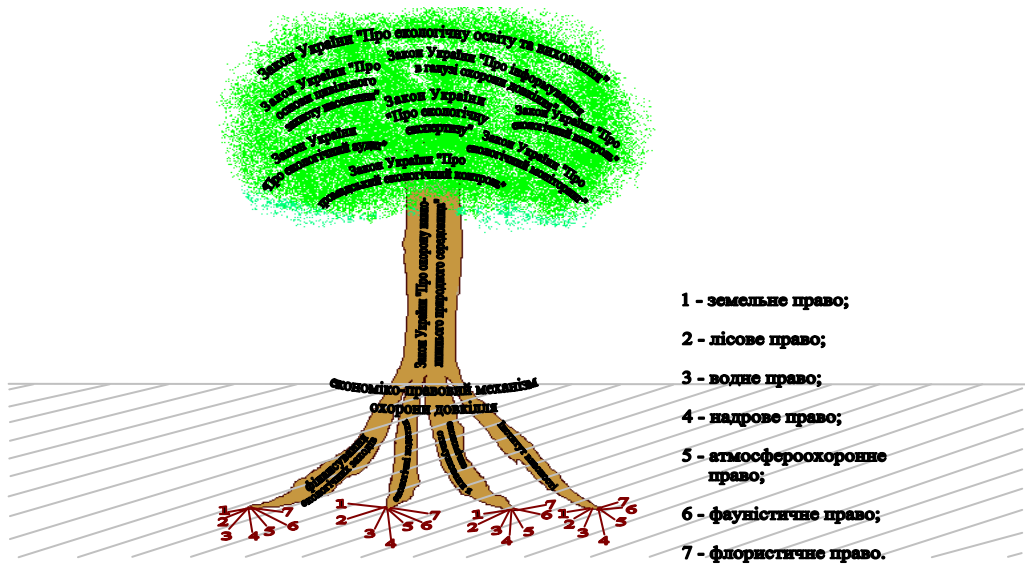
Нині в Україні поки що не розроблена концепція теоретичних засад розвитку окремих галузей права. Це стосується і екологічного права.

Автор даної праці (В.В.Костицький) ще у 1992 р. висунув свій варіант такої концепції і назвав її концепцією “екологічного дерева”. Вона містить наблизений перелік необхідних правових актів у галузі охорони навколишнього природного середовища, відображає взаємодію та загальні принципи їх підготовки, становлення системи екологічного права³.

---

³Див.: Проблеми розвитку екологічного права України / Зб. тез: Екологічний менеджмент в Україні: порівняльний аналіз українського та західноєвропейського підходів. – 21-31 травня 1991р. – Женева. – 1991. – С.161; *Костицький В.В.* Екологічне право України: деякі проблеми теорії та кодифікації // *Право України*. – 1998. – №1. – С.67-72.

Рис.14. “ЕКОЛОГІЧНЕ ДЕРЕВО”

Основу “екологічного дерева” (див. рис.14), згідно з цією концепцією, становить Закон України “Про охорону навколишнього природного середовища” від 25 червня 1991 р., у розробці якого брав участь автор і в якому відображені конституційні положення щодо охорони довкілля.
